

Dokument zasedanja

B9-0090/2020/REV.

5.2.2020

PREDLOG RESOLUCIJE

ob zaključku razprave o izjavah Sveta in Komisije

v skladu s členom 132(2) Poslovnika

o strategiji EU za odpravo pohabljanja ženskih spolovil po svetu
(2019/2988(RSP))

Frances Fitzgerald, Elisavet Vozemberg-Vrionidi (Elissavet Vozemberg-Vrionidi), Cindy Franssen, Pernille Weiss, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Maria da Graça Carvalho, Ewa Kopacz, Christine Schneider

v imenu skupine PPE

Pina Picierno, Maria Noichl, Vilija Blinkevičiūtė, Evelyn Regner, Predrag Fred Matić, Lina Gálvez Muñoz, Alessandra Moretti

v imenu skupine S&D

Chrysoula Zacharopoulou, María Soraya Rodríguez Ramos, Samira Rafaela, Katalin Cseh, Moritz Körner, Michal Šimečka, Hilde Vautmans, Irène Tolleret, Radka Maxová, Sylvie Brunet, Karen Melchior, Caroline Nagtegaal

v imenu skupine Renew

Pierrette Herzberger-Fofana, François Alfonsi, Karima Delli, Gwendoline Delbos-Corfield, Ernest Urtasun, Terry Reintke, Heidi Hautala, Monika Vana, Petra De Sutter, Alice Kuhnke

v imenu skupine Verts/ALE

Assita Kanko, Jadwiga Wiśniewska, Jessica Stegrud, Derk Jan Eppink, Anđželika Anna Moźdzanowska, Veronika Vrecionová, Joanna

Kopcińska, Beata Mazurek

v imenu skupine ECR

**Eugenia Rodríguez Palop, Miguel Urbán Crespo, Idoia Villanueva Ruiz,
Pernando Barrena Arza, Manon Aubry, Manuel Bompard, Niyazi
Kizilyürek, Jorgos Jeorjiu (Giorgos Georgiou), Anne-Sophie Pelletier,
Petros Kokalis (Petros Kokkalis), Elena Kundura (Elena Kountoura),
Stelios Kuloglu (Stelios Kouloglou), José Gusmão, Dimitrios Papadimulis
(Dimitrios Papadimoulis)**

v imenu skupine GUE/NGL

Resolucija Evropskega parlamenta o strategiji EU za odpravo pohabljanja ženskih spolovil po svetu (2019/2988(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 8 in 9 Direktive 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (direktiva o pravicah žrtev)¹, katerih določbe veljajo tudi za žrtve pohabljanja ženskih spolovil,
- ob upoštevanju členov 11 in 21 Direktive 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (direktiva o pogojih za sprejem)², ki med kategorijami ranljivih oseb, ki bi morale med postopkom za pridobitev azila prejeti ustrezno zdravstveno oskrbo, izrecno omenja žrtve pohabljanja ženskih spolovil,
- ob upoštevanju člena 20 Direktive 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite³, ki težje oblike psihološkega, fizičnega ali spolnega nasilja, kamor se uvršča tudi pohabljanje ženskih spolovil, šteje med razloge za dodelitev mednarodne zaščite,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. junija 2012 o končanju pohabljanja ženskih spolnih organov⁴, v kateri je pozval h končanju te prakse po vsem svetu s preprečevanjem, zaščitnimi ukrepi in zakonodajo,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. februarja 2014 o sporočilu Komisije z naslovom „Za odpravo pohabljanja ženskih spolovil“⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. februarja 2018 o ničelni strpnosti do pohabljanja ženskih spolovil⁶,
- ob upoštevanju letnih poročil EU o človekovih pravicah in demokraciji v svetu ter zlasti svoje resolucije z dne 15. januarja 2020⁷,
- ob upoštevanju sklepov Sveta iz junija 2014 o preprečevanju vseh oblik nasilja nad

---

¹ UL L 315, 14.11.2012, str. 57.

² UL L 180, 29.6.2013, str. 96.

³ UL L 337, 20.12.2011, str. 9.

⁴ UL C 332 E, 15.11.2013, str. 87.

⁵ UL C 93, 24.3.2017, str. 142.

⁶ UL C 463, 21.12.2018, str. 26.

⁷ Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0007.

ženskami in dekleti, tudi pohabljanja ženskih spolovil, in boju proti njim,

- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 8. marca 2010 o odpravi nasilja nad ženskami v Evropski uniji,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 25. novembra 2013 z naslovom „Za odpravo pohabljanja ženskih spolovil“(COM(2013)0833),
- ob upoštevanju skupne izjave z dne 6. februarja 2013 ob mednarodnem dnevu boja proti pohabljanju ženskih spolovil, v kateri so podpredsednica Komisije/visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in pet komisarjev ponovno potrdili zavezo EU k boju proti pohabljanju ženskih spolovil v njenih zunanjih odnosih,
- ob upoštevanju akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo za obdobje 2015–2019, zlasti cilja 14(b), ki izrecno omenja pohabljanje ženskih spolovil, upoštevajoč pa tudi, da trenutno potekajo pregled akcijskega načrta in pogajanja za njegovo obnovitev,
- ob upoštevanju izkušenj, pridobljenih z izvajanjem strateških prizadevanj Komisije za enakost spolov v obdobju 2016–2019 in z izvajanjem ukrepov, opredeljenih v akcijskem načrtu, ki je bil del sporočila Komisije z dne 25. novembra 2013,
- ob upoštevanju agende za trajnostni razvoj do leta 2030, zlasti cilja 5.3 o odpravi vseh škodljivih praks, kot so poroke otrok, zgodnje in prisilne poroke ter pohabljanje ženskih spolovil,
- ob upoštevanju mednarodne konference o prebivalstvu in razvoju leta 1994 v Kairu in njenega akcijskega programa, rezultatov poznejših konferenc o pregledu, zlasti 25. konference o prebivalstvu in razvoju na vrhunskem srečanju v Nairobiju, ter njihove zaveze k odpravi pohabljanja ženskih spolovil,
- ob upoštevanju pekinških izhodišč za ukrepanje in rezultatov poznejših konferenc o njihovem pregledu,
- ob upoštevanju akcijskega načrta za enakost spolov za obdobje 2016–2020, zlasti tematske prednostne naloge B, ki ima poseben kazalnik za pohabljanje ženskih spolovil, upoštevajoč pa tudi, da trenutno potekajo pregled akcijskega načrta in pogajanja za njegovo obnovitev,
- ob upoštevanju zaveze predsednice Komisije, da bo sprejela ukrepe za boj proti nasilju nad ženskami, kot je navedeno v njenih političnih smernicah,
- ob upoštevanju pričakovane nove strategije EU za enakost spolov,
- ob upoštevanju poročila Evropskega inštituta za enakost spolov (EIGE) iz leta 2013 o pohabljanju ženskih spolovil v Evropski uniji in na Hrvaškem ter dveh poznejših poročil z naslovom „Ocena števila deklic v Evropski uniji, ki jim grozi pohabljenje spolovil“, prvega iz leta 2015 o Irski, Portugalski in Švedski, drugega pa iz leta 2018 o Belgiji, Grčiji, Franciji, Italiji, Cipru in Malti,

- ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (Istanbulska konvencija), v 38. členu katere je predpisana inkriminacija pohabljanja ženskih spolovil v vseh državah pogodbenicah,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. septembra 2017 o predlogu sklepa Sveta o sklenitvi, s strani Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE))⁸,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 28. novembra 2019 o pristopu EU k Istanbulski konvenciji in drugih ukrepih za boj proti nasilju na podlagi spola⁹,
  - ob upoštevanju Deklaracije odbora ministrov Sveta Evrope z dne 13. septembra 2017 o tem, da je treba okrečiti prizadevanja za preprečevanje pohabljanja ženskih spolovil in prisilnih porok v Evropi ter boj proti njim,
  - ob upoštevanju smernic Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) za upravljanje zdravstvenih zapletov zaradi pohabljanja ženskih spolovil,
  - ob upoštevanju resolucije Sveta OZN za človekove pravice z dne 5. julija 2018 o odpravi pohabljanja ženskih spolovil,
  - ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja OZN z dne 27. julija 2018 o okrečitvi mednarodnih prizadevanj za odpravo pohabljanja ženskih spolovil,
  - ob upoštevanju resolucije generalne skupščine OZN z dne 14. novembra 2018 o okrečitvi mednarodnih prizadevanj za odpravo pohabljanja ženskih spolovil,
  - ob upoštevanju cotonoujskega sporazuma in njegovega pregleda, ki trenutno poteka,
  - ob upoštevanju nove pobude EU in OZN iz septembra 2017, imenovane Spotlight, o odpravi nasilja nad ženskami in dekleti,
  - ob upoštevanju člena 132(2) Poslovnika,
- A. ker se pohabljanje ženskih spolovil po vsem svetu obravnava kot huda in sistematična kršitev človekovih pravic, kot oblika nasilja nad ženskami in dekleti ter kot oblika neenakosti spolov, ki ni povezana z nobeno vero ali kulturo, in se zdaj priznava kot globalno vprašanje, ki po statističnih poročilih Unicefa, Sklada OZN za prebivalstvo (UNFPA) in WHO zadeva vsaj 200 milijonov žensk in deklet v 30 državah; ker obstajajo dokazi, da je pohabljanje ženskih spolovil prisotno v več kot 90 državah na vseh celinah;
- B. ker bo po podatkih UNFPA iz leta 2018 zaradi pohabljanja ženskih spolovil do leta 2030 ogroženih 68 milijonov deklet po vsem svetu, če se bo prebivalstvo razvijalo v skladu s sedanjimi trendi, kar pomeni, da je bilo v letu 2019 ogroženih 4,1 milijona deklet, v letu 2030 pa bo ogroženih že 4,6 milijona deklet;

⁸ UL C 337, 20.9.2018, str. 167.

⁹ Sprejeta besedila, P9_TA(2019)0080.

- C. ker se po najnovejših podatkih iz posameznih držav po vsej Evropi ocenjuje, da v Evropi živi okrog 600 000 žensk in deklet z vseživljenjskimi fizičnimi in psihološkimi posledicami pohabljanja ženskih spolovil, medtem ko je nadaljnjih 180 000 deklet v 13 evropskih državah v veliki nevarnosti, da bodo podvržene tovrstnemu pohabljanju;
- D. ker pohabljanje ženskih spolovil zajema vse postopke, ki vključujejo delno ali popolno odstranitev zunanjih ženskih spolovil, kot so klitoridektomija, izrezovanje, infibulacija in drugi škodljivi postopki, in ki namerno spreminjajo ali poškodujejo ženska spolovila iz nezdravstvenih razlogov, kar povzroča fizične, spolne in psihološke zdravstvene zaplete, ki lahko vodijo tudi v smrt;
- E. ker se pohabljanje ženskih spolovil večinoma izvaja na mladih dekletih do 15 let starosti; ker je lahko poleg tega dekle ali ženska tovrstnemu pohabljanju izpostavljena večkrat v svojem življenju, recimo tik pred poroko ali pred odhodom na potovanje v tujino;
- F. ker se je po podatkih Urada visokega komisarja OZN za begunce (UNHCR) iz leta 2018 nedavno povečal delež žensk in deklet, ki so potencialno že bile podvržene tovrstnemu pohabljanju, kar pomeni, da je pomembnost tega vprašanja čedalje večja, število prizadetih ali ogroženih pa se še naprej povečuje; ker je po podatkih UNHCR samo v zadnjih petih letih v Evropo prišlo več kot 100 000 prosilk za azil, ki bi lahko bile izpostavljene pohabljanju ženskih spolovil;
- G. ker je bil po navedbah Unicefa dosežen napredek, saj je danes grožnja, da bodo dekletom pohabljena spolovila, za tretjino manjša, kot je bila pred 30 leti; glede na vse razpoložljive podatke in na dejstvo, da je do leta 2030 še deset let, pa je jasno, da smo še daleč od izpolnitve cilja trajnostnega razvoja 5.3 o odpravi pohabljanja ženskih spolovil; ker je, prav nasprotno, videti, da se absolutno število prizadetih žensk in deklet povečuje in se bo povečevalo še naprej, razen če se nujno sprejmejo močno okrepljeni ukrepi, da bi to preprečili;
- H. ker je za pospešitev sprememb in dosego cilja odprave pohabljanja ženskih spolovil po vsem svetu do leta 2030 nujno treba okrepiti in uskladiti obstoječa prizadevanja, da bi to prakso odpravili na lokalni, nacionalni, regionalni in mednarodni ravni, da bi izkoristili ta prizadevanja in z učinkovitimi in celovitimi strategijami dosegli večje in trajne spremembe;
- I. ker je pohabljanje ženskih spolovil oblika nasilja na podlagi spola, zato je obravnava temeljnih vzrokov neenakosti spolov na ravni skupnosti, vključno s spolnimi stereotipi in škodljivimi družbenimi normami, bistvenega pomena za odpravo takšnega pohabljanja;
- J. ker je tovrstno pohabljanje pogosto neločljivo povezano z drugimi vprašanji neenakosti spolov in je le ena od številnih kršitev pravic žensk, kot so pomanjkanje dostopa deklet do izobraževanja, vključno s celovito spolno vzgojo, pomanjkanje zaposlitev za ženske, nezmožnost posedovanja ali dedovanja lastnine, prisilne ali zgodnje poroke otrok, spolno in fizično nasilje ter pomanjkanje kakovostnega zdravstvenega varstva, vključno s storitvami na področju spolnega in reproduktivnega zdravja ter spolnih in reproduktivnih pravic;

- K. ker je medikalizacija pohabljanja ženskih spolovil praksa pohabljanja, ki ga izvaja zdravstveni delavec oziroma ki se izvaja v bolnišnici ali zdravstvenem objektu; ker je medikalizacija pohabljanja nevaren poskus legitimizacije prakse pohabljanja ženskih spolovil in celo morebitnega iskanja dobička;
1. ponovno poudarja, da je zavezan k odpravi prakse pohabljanja ženskih spolovil po vsem svetu, saj gre za nasilje na podlagi spola, ki ima za ženske in dekleta dolgotrajne psihološke in fizične posledice v nekaterih primerih pa lahko povzroči celo smrt;
  2. ugotavlja, da je vključitev skupine „The Restorers“ na seznam finalistov za nagrado Saharova pomemben korak v tej smeri in v boju proti pohabljanju ženskih spolovil; nadalje priznava pomembno vlogo, ki jo imajo mladi pri krepitevi lastne vloge in vloge drugih tako, da postanejo vzor v svojih skupnostih;
  3. poudarja, da mora biti glavni cilj vsakega ukrepa v zvezi s tovrstnim pohabljanjem preprečevanje s trajnostnimi družbenimi spremembami in krepitevijo vloge skupnosti, še zlasti žensk in deklet v teh skupnostih, z izobraževanjem in obveščanjem ter ustvarjanjem pogojev za krepitev gospodarske vloge žensk in deklet; poudarja, da mora biti zaščita in nadaljnja oskrba preživelih žrtev pohabljanja ženskih spolovil prednostna naloga, ki jo je treba doseči s povečanjem sredstev za ustrezno zaščito in informacije ter dostop do strokovne in ustrezne telesne, psihološke, zdravstvene in seksološke oskrbe ter podpore za preživele;
  4. poudarja, da je vključevanje moških in dečkov v proces preoblikovanja odnosov med spoloma, sprememb vedenja ter podpiranja večje vloge žensk in deklet prav tako bistvenega pomena za odpravo te škodljive prakse; nadalje poudarja, da je zelo pomembno, da so v odpravljanje tovrstnega pohabljanja vključeni tudi voditelji skupnosti, zlasti tradicionalni in verski voditelji ter tradicionalni obrezovalci, ki imajo pogosto vplivno vlogo v skupnosti;
  5. poudarja, da je treba pohabljanje ženskih spolovil obravnavati celostno in presečno, se pri reševanju osredotočiti na odpravljanje temeljnih vzrokov za neenakost spolov, na katerih temeljijo vse oblike nasilja na podlagi spola nad ženskami in dekleti, vključno s kršitvami njihovih človekovih pravic, telesne nedotakljivosti ter spolnega in reproduktivnega zdravja in pravic, še zlasti pa s povezovanjem tovrstnega pohabljanja z drugimi škodljivimi praksami, kot so zgodnje in prisilne poroke, likanje prsi, himenoplastika in preverjanje devištva;
  6. je zaskrbljen zaradi vse bolj razširjenega pojava medikalizacije“ pohabljanja ženskih spolovil v nekaterih državah, tudi v tistih, v katerih je takšno pohabljanje nezakonito, ter zaradi čedalje večje vključenosti zdravstvenih delavcev v to prakso; vztraja, da je to nesprejemljiv pristop k odpravljanju temeljnih vzrokov za takšno pohabljanje, kar sta ugotovili tudi OZN in WHO; poziva zadevne države, naj izrecno prepovedo medikalizacijo tovrstnega pohabljanja ter povečajo ozaveščenost zdravstvenega osebja o tem problemu z več informacijami in usposabljanjem ter ustreznim nadzorom in izvrševanjem;
  7. poudarja, da so države članice po 38. členu Istanbulske konvencije obvezane, da inkriminirajo pohabljanje ženskih spolovil, pa tudi spodbujanje, prisilo in vplivanje na deklico, da se mu podvrže, in da ta konvencija varuje ne samo dekleta in ženske, ki jim

grozi nevarnost pohabljanja, temveč tudi tiste, ki vse življenje trpijo njegove posledice; z veseljem opaža, da kazensko pravo v vseh državah članicah varuje dekleta in ženske pred pohabljanjem spolovil, je pa izredno zaskrbljen zaradi njegove očitne neučinkovitosti, saj smo bili v EU priča zgolj peščici primerov, ki jim je uspelo priti do faze sodne obravnave;

8. ugotavlja, da je v mnogih državah članicah EU mogoče preganjati tudi pohabljanje ženskih spolovil, ki je bilo opravljeno v tujini, v skladu z načelom ekstrateritorialnosti, ki torej prepoveduje tudi vodenje otrok v tretje države, da bi tam izvajali tovrstno pohabljanje; ugotavlja, da morajo inkriminacijo spremljati tudi kazenski pregon in preiskave; poudarja, da je treba vedno najprej upoštevati največjo korist otroka in da je treba pri pregonu in obsodbi družinskih članov, ki izvajajo takšno pohabljanje, zagotoviti tudi, da deklice in otroci zaradi tega ne bodo izpostavljeni nadaljnjemu tveganju;
9. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bo prihodnji proračun EU tako znotraj kot zunaj EU še naprej podpiral trajnost sodelovanja skupnosti v projektih in programih z ustreznim financiranjem, ki bo upoštevalo operativno realnost organizacij, ki temeljijo na skupnosti, ter organizacij in pobud, ki jih vodijo preživeli in mladi; v ta namen poziva Komisijo in Svet, naj v proračunskih razpravah o naslednjem večletnem finančnem okviru zagotovita prožno, dostopno in trajno financiranje na podlagi dolgoročne strukturne finančne podpore;
10. pozdravlja že opravljeno delo v programu za pravice, enakost in državljanstvo ter poziva Komisijo in države članice, naj v prihodnjem proračunu EU upoštevajo potrebo po večji prožnosti in sinergijah med programi notranjega in zunanjega financiranja, da bi dobili proračun, ki bo upošteval kompleksnost tega vprašanja, ter celovitejše nadnacionalne in čezmejne ukrepe, da bi dosegli izkoreninjenje pohabljanja ženskih spolovil po vsem svetu;
11. spodbuja Komisijo in države članice, naj še okrepijo svoje sodelovanje z evropskimi in nacionalnimi mrežami strokovnjakov, tudi na področju zdravstva, socialnega varstva, kazenskega pregona in civilne družbe, ter zagotovijo, da bo financiranje EU namenjeno projektom, katerih namen je usposabljanje in ozaveščanje strokovnih delavcev o tem, kako učinkovito preprečiti, odkrivati in se odzivati na primere pohabljanja ženskih spolovil ter nasilja nad ženskami in dekleti;
12. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo vse države članice direktivo o pravicah žrtev prenesle v nacionalno zakonodajo in jo v celoti izvajale, tako da bodo imele preživeli žrtve pohabljanja v nujnih situacijah v EU dostop do zaupnih specialističnih podpornih storitev, vključno s pomočjo in svetovanjem po travmatski izkušnji, pa tudi do zatočišč;
13. ugotavlja, da mora biti glede na najnovejše podatke UNHCR dostop prosilk za azil in begunk, ki so preživele žrtve pohabljanja spolovil, do specialističnih zdravstvenih storitev, vključno s psihološko oskrbo, prioriteta tako na ravni EU kot na ravni držav članic;
14. poziva Komisijo in Svet, naj zagotovita, da se bodo pri reformi skupnega evropskega azilnega sistema (CEAS) po vsej EU enotno uporabljali najvišji standardi mednarodne

zaščite glede kvalifikacij, pogojev za sprejem in procesnih pravic, kar bo olajšalo tesno sodelovanje med državami članicami, zlasti zadevajoč ranljive prosilke za azil, ki so bile žrtve pohabljanja in drugih oblik nasilja na podlagi spola ali pa jim grozi tovrstno pohabljanje in nasilje;

15. poziva Komisijo, naj glede na povečanje števila žensk in deklet, prizadetih zaradi pohabljanja spolovil, opravi pregled sporočila iz leta 2013 z naslovom „Za odpravo pohabljanja ženskih spolovil“, da bi po vsem svetu okrepili ukrepe proti tej praksi in da bi si prizadevali odpraviti razlike v zakonodaji, politikah in zagotavljanju storitev med državami članicami, tako da bi imele ženske in dekleta, ki so prizadete ali izpostavljene tveganju pohabljanja spolovil, dostop do enakih standardov obravnave po vsej EU;
16. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo prihodnja strategija za enakost spolov vključevala ukrepe za odpravo pohabljanja ženskih spolovil in zagotovila oskrbo preživelih žrtev, da bo vsebovala vključujoč jezik, trdne zaveze in jasne kazalnike na vseh področjih pristojnosti EU, skupaj z rednim poročanjem in močnim mehanizmom za spremljanje, tako da bo zagotovila odgovornost vseh institucij EU in držav članic;
17. poziva Komisijo, Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj okrepijo sodelovanje s tretjimi državami, da bi jih spodbudili k sprejetju nacionalne zakonodaje, ki bo prepovedovala pohabljanje ženskih spolovil, ter k podpiranju organov kazenskega pregona pri zagotavljanju izvajanja te zakonodaje, in naj prednostno obravnavajo pohabljanje ženskih spolovil in drugih praks, ki škodijo ženskam in dekletom, v politiki človekovih pravic v zunanjih zadevah, zlasti v svojih dvostranskih in večstranskih dialogih o človekovih pravicah in v drugih oblikah diplomatskih prizadevanj; poudarja, da lahko EU pomaga izkoreniniti tovrstno pohabljanje po vsem svetu z opredelitvijo in spodbujanjem dobre prakse na tem področju v EU;
18. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo prihodnji akcijski načrt za enakost spolov (GAP III) med ključnimi ukrepi obdržal odpravo pohabljanja ženskih spolovil ter oskrbo preživelih žrtev kot del boja proti vsem oblikam nasilja nad ženskami in dekleti, in sicer s konkretnimi in sledljivimi kazalniki;
19. poziva Komisijo, tudi Evropsko službo za zunanje delovanje, naj zagotovi, da bo prihodnji akcijski načrt EU za človekove pravice in demokracijo med svojimi cilji obdržal odpravo pohabljanja ženskih spolovil in oskrbo preživelih žrtev;
20. ponovno poziva Svet, naj nujno zaključi ratifikacijo Istanbulske konvencije v imenu EU na podlagi širokega pristopa brez omejitev ter naj vse države članice poziva k njeni ratifikaciji; poziva Svet in Komisijo, naj zagotovita popolno vključitev konvencije v zakonodajni in politični okvir EU, da bi tako zagotovili preprečevanje pohabljanja ženskih spolovil, zaščito žensk in pregon storilcev kaznivih dejanj ter ustrezno izvajanje storitev v odziv na tovrstno pohabljanje v vseh državah pogodbenicah;
21. ponovno poziva Komisijo in države članice, naj vključijo preprečevanje pohabljanja ženskih spolovil na vsa področja, zlasti pa področje zdravja, vključno s spolnim in reproduktivnim zdravjem ter pravicami, na področje socialnega dela, azila, izobraževanja, vključno s spolno vzgojo, zaposlovanja, kazenskega pregona, sodstva, zaščite otrok ter medijev, tehnologije in komuniciranja; poziva k vzpostavitvi forumov z več deležniki med različnimi sektorji za boljše usklajevanje tovrstnega sodelovanja;

22. pozdravlja prizadevanja Komisije in njeno dejavno spodbujanje odprave pohabljanja ženskih spolovil z notranjimi razpravami s civilno družbo in zunanjimi politikami v dialogih s partnerskimi državami, pa tudi njeno zavezanost k letni oceni boja EU proti takšnemu pohabljanju;
23. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bodo vzpostavljeni ustrezni in strukturirani mehanizmi za smiselno sodelovanje s predstavniki skupnosti, ki so prizadete zaradi pohabljanja ženskih spolovil, ter z lokalnimi organizacijami žensk, tudi organizacijami, ki jih vodijo preživele žrtve, pri sprejemanju politik in odločanju;
24. poziva Komisijo, naj z vključitvijo klavzul o človekovih pravicah zagotovi, da bodo pogajanja in pregledi sporazumov EU o sodelovanju in trgovinskih sporazumih s tretjimi državami potekali glede na njihovo skladnost z mednarodnimi standardi na področju človekovih pravic, vključno z odpravo pohabljanja ženskih spolovil kot sistematičnega kršenja človekovih pravic in obliko nasilja, ki ovira popoln razvoj žensk in deklet;
25. pozdravlja posodobljeno metodologijo iz dokumenta „Ocena deklic, ki jim grozi pohabljanje spolovil v Evropski uniji: podrobni vodič (2. izdaja)“, ki ga je objavil EIGE in ki je namenjen zbiranju natančnejših in zanesljivejših podatkov; poziva Komisijo in države članice, naj posodobijo ustrezne podatke in obravnavajo pomanjkanje zanesljivih primerljivih statističnih podatkov na ravni EU o razširjenosti pohabljanja ženskih spolovil in o vrstah tovrstnega pohabljanja, k sodelovanju na področju zbiranja podatkov in raziskav pa vključijo akademike, skupnosti, ki izvajajo tovrstno pohabljanje, in preživele žrtve, in sicer s participativnim pristopom, ki temelji na skupnosti; poziva organizacije, vlade in institucije EU, naj sodelujejo pri pridobivanju natančnejših kvalitativnih in kvantitativnih podatkov o pohabljanju ženskih spolovil ter naj jih dajo na voljo širši javnosti; poleg tega spodbuja izmenjavo dobre prakse in sodelovanje ustreznih organov (policija in tožilstvo), vključno z mednarodnimi razpisi ukrepov;
26. poziva Komisijo, naj vложи več trajnih sredstev v raziskave pohabljanja ženskih spolovil, saj so poglobljene kvalitativne in kvantitativne raziskave edini način za spodbujanje boljšega razumevanja tega pojava ter za zagotavljanje njegove prilagojene in učinkovite obravnave;
27. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji in Svetu.